Низшестрат чекал достойно тиранин. Солон се завърнал по бил вече стар; ~~годи~~ тъй се помянал да ги стогоди, а на Низшестрат, човек славолюбив и лукав, на когото планове разбра и Солон, стоящ със строгаси и разбиране да грабне власта и да управя той градъ.

Тогав по основа вдлеса вид най-напрд трагедия, сирѣч представено то на трагедии в театрѣ от тъчтида. Солон не се подвая от Низшестрата и наговаряне гражданитѣ да пазятъ тиранина. А правото е, че Низшестрат, ако и да се наричаше тиранин, ползва отъ ума.

Солон умрѣ в дълбока старост, обичан и всякога почитан от съгражданитѣ си, още и от тия, които се случи на човешкитѣ закони да не задоволят лично.

ПОПИКОЛА.

Плутарх сравнява Солона с римлянина Попикола. Защото и неговитѣ, дъщата и законитѣ му го изтравиха любим и уважен на римлянитѣ. Той собственно се наричаше Попилий Валерий, а името Попикола му се дало исторя от народъ за почет; защото Попикола то латински це каже популярен, или приятел на народа.

Тогава Рим, около 520 г. до Р. Х. имал за цар тарквиния Супърва или, Гордия, който завърнал тиранин. И тъй гражданитѣ направили заговор против него и изгонили из Рим, а главатар на заговорътъ бил Левкий Брут; и прав тоз Валерий като близък приятел на Брута се заклел публично в верност на демократия та.

Приятелитѣ на изгнаниятъ тарквиния, като узнали двата Брутови синове и другите римляни, направили заговор против Демократия та. Но Попикола, като научил тайната от някой случ, затрдвазил съ заклятие то, и Брут тръдедел на смърт като предатели на отечество то синъ и двамата синове. Попикола тогава станал то избран консул на Брута, който се отделил първият консул Колатин сродник на тарквиния и съмнив. Консули, сирѣч върховни главатари или началници на римската демократия, били двама.

А като станало голям бой между римлянитѣ и тиррениитѣ, които предвождал тарквиний, Брут бил убит и останал сам Попикола, който ~~в~~ ~~тъ~~